

МНОГА ПОСЛАНИКОВА ДЕЛА ОБОЖАВАЊА БОГА СУ ОБАВЉАНА У ТАЈНОСТИ

عبادة النبي - صلى الله عليه وسلم - في السر

<Српски - Serbian - صربي>

др. Абдул-Мухсин бин Зебн ел-Мутајри

د. عبد المحسن بن زين المطيري

Превод: Амра Дацић

Рецензија: Љубица Јовановић

ترجمة: عمرة داتسيثش

مراجعة: ليوبييتسا يوفانوفيتس

Многа Посланикова дела обожавања¹ Бога су обављана у тајности

Сваки варалица и лажов који за себе тврди да је реформатор има за циљ да оствари неки од овосветских интереса, или власт, или имовину и сл. Међу људима и својим следбеницима позиваће на реформе, међутим, његово право лице ће да се открије тек онда када се осами или када буде међу себи најблиским особама.

Ако бисмо усмерили светло на Веровесников, нека су Божији благослов и мир над њим, приватни живот и његова дела која је чинио у тајности, засигурно бисмо се много изненадили. Видели бисмо да је у тајности чинио дела одане и привржене покорности Богу и да се неуморно и много више трудио у односу на труд који су људи познавали. Ово је још један јасан доказ који указује на његову истинитост!

Хузејфе, Бог био задовољан њиме, приповеда:

¹ Ибадет (обожавање, богослужје) у језичком смислу представља понизност и скрушеност (према Богу). У термилошком значењу ибадет је назив за све оно што Узвишени Бог воли и са чиме је задовољан од речи и дела, јавних и тајних. Дакле, ибадет је обожавање Бога кроз покорност у ономе што је Он наредио и остављање онога што је забранио. Три су темеља ибадета: љубав, страх и нада. Услови исправности ибадета и његовог примања су: искреност – да то дело буде само ради Бога, и исправност – да то дело буде у складу са праксом последњег Божијег посланика, Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим. Ибадет се упућује само Узвишеном Богу.

„Клањао сам са Послаником, нека су Божији благослов и мир над њим, једне ноћи, па је отпочео свој намаз² са поглављем Ел-Бекаре. Помислих у себи: 'Учиниће прегипање после стотог одломка, али када је дошао до стотог одломка, наставио је даље. Помислих у себи: 'Клањаће читав рекат са поглављем Ел-Бекаре' - па је и њу прошао, па помислих: 'Сад ће да учини прегипање, кад он, нека су Божији благослов и мир над њим, отпоче поглавље Ен-Ниса, па и њу заврши, па отпоче поглавље Али Имран (Амрамова породица), те и њу заврши. Учио је полако, и када би год наишао на одломак у којем је споменут тесбих, (величање и слављење Узвишеног Бога), он би изговарао 'субханаллах' (слава припада само Аллаху³), а када би

² Намаз (ар. Салат) се у језичком смислу односи на молитву или молбу (Богу). У термилошкој смислу намаз је посебан обред богослужења или обожавања који захтева одређене речи и покрете који су прецизно дефинисани. Намаз је, након сведочења да нема другог истинског бога осим Аллага и да је Мухаммед Божији посланик и роб, други темељ ислама без којег ислам човека не може опстати. Он је веза између човека и његовог Господара и у њему се огледа човекова покорност Божијим наређењима. Обавезних намаза у току дана је пет који се клањају (обављају) у прецизно одређеном времену.

³ Аллах је арапска реч која означава властито име Једног, Јединог, Истинског Бога који је јединствен у свему и није никакав назив за неког посебног Бога муслимана. Корен овог имена је у речи 'илах' која у арапском језику значи бог или божанство, било оно истинито или лажно. Додавањем одређеног члана 'Ел', добија се реч 'Ел-Илах' која је основа имена 'Аллах' којим се означава Један, Једини, Истински Бог који постоји, Створитељ и Господар свега, Једини Који заслужује да се обожава и Једини Кога Његови робови истински обожавају. Сва божанства мимо њега су лажна. Узвишени Бог у исламу има мноштво лепих имена, а име Аллах пућује на сва остала Божија лепа имена. Хришћани и Јевреји који говоре

наишао на одломке који садрже одређене дове⁴, он би молио; када би, у току учења Кур'ана⁵, наишао на одломке у којима се моли уточиште код Узвишеног Бога, он би за заштиту молио. Затим је отишао на руку' (прегибање), на којем би изговорио: 'Субхане раббијел-азим' (Нека је слављен мој величанствени Господар), а руку' му је трајао колико и кијам (стајање за време намаза). Потом је изговорио: 'Семи'аллаху лимен хамидех' (чуо је Бог онога ко Му захваљује), а потом се подигао и задржао се на кијаму приближно онолико колико је био на руку. Затим је отишао на сецду (падање ничице), приликом које је изговорио: 'Субхане раббијел-е'ала' (нека је слављен мој Господар Узвишени), а сецда му је била, приближно онолико, колико је био на стајању.“ (Бележи Муслим, 772)

Да би се полако проучила поглавља Ел-Бекаре, Ен-Ниса и Ал-Имран, треба много времена, не мање од два

арапским језиком исто тако Бога називају Аллах и то име користе у Библији.

⁴ Дова (ар. Ду'а) у језичком смислу значи *позив*. У термилошком смислу то је молитва или молба која се упућује Узвишеном Богу речима. Она је суштина и срж обожавања. Она представља показивање немоћи, потребе и понизности према Узвишеном Богу од стране слабашног човека, који сам себи не може да помогне, кроз његово обраћање за помоћ Свемогућем Богу, који му је способан дати све што ваља, а од њега одагнати све што му штети. Дова се упућује само Узвишеном Богу.

⁵ Кур'ан је арапска реч која је изведена из глагола читати. У термилошком значењу Кур'ан је Божији говор објављен последњем Божијем посланику, Мухаммеду, мир над њим, на арапском језику преко анђела Џибрила (Гаврила), записан је у збиркама, његово читање представља богослужење, а његови изрази и значења су наднаравни. Кур'ан је последња Божија објава и упута целом човечанству.

сата. Па ако су његово прегибање, подизање са прегибања и сеџда трајале приближно трајању његовог учења у намазу, то значи да је Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, пробдио већину ноћи, ако не и целу ноћ, клањајући намаз.

Абдуллах ибн Мес'уд, Бог био задовољан њиме, приповеда:

„Једне ноћи клањао сам са Веровесником, нека су Божији благослов и мир над њим, и он толико стајаше да сам помишљао на нешто лоше. 'Шта си помишљао?', упитали смо га. 'Да седнем, а Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, оставим (да стоји).'“ (Бележе Ел-Бухари, 1084; Муслим, 773)

Ибн Мес'уд, Бог био задовољан њим, био је један од најпобожнијих асхаба⁶. Сама чињеница да није могао да издржи Веровесников, нека су Божији благослов и мир над њим, ибадет, доказује колико је дуго трајао Веровесников, нека су Божији благослов и мир над њим, намаз.

Преноси се од Мутаррифа ибн Абдуллаха ибн Еш-Шехира, а он од свога оца, да је рекао:

„Дошао сам код Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, и затекао сам га како клања. У његовој унутрашњости је брујало (због плача) попут

⁶ Реч 'асхаби' је арапског порекла и у језичком смислу означава *другове, пријатеље, пратиоце*. У термилошког смислу то су пријатељи и пратиоци посланика Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, а односе се на свакога ко је познавао или видио Посланика, веровао у његова учења, и умро као муслиман. Асхаби, Бог био задовољан њима, су најодабранија генерација људи.

брујања које производи лонац који ври на узаврелој ватри.“ (Бележе Ахмед, 15877; Ен-Несаи, 1214)

У другој верзији предаје, коју је забележио Ебу Давуд, наводи се:

„Из његових, нека су Божији благослов и мир над њим, прса се, због плача, чуло брујање попут брујања млина!“ (Бележи Ебу Давуд, 904)

Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, није знао да је Абдуллах ибн Еш-Шехир дошао, а и да је знао, не би могао тако брзо да се умири од плача.

Аиша, Бог био задовољан њом, приповеда:

„Једне ноћи Веровесник, нека су Божији благослов и мир над њим, извукао се (из постеље) па сам помислила да је отишао код неке од својих супруга. Покушала сам да га (руком) опипам, па када сам се вратила, он је био на руку'у - или на сециди - и говорио је: 'Субханеке ве бихамдике ла илахе илла енте!' (Слављен нека си и хваљен, нема истинског бога осим Тебе), па рекох: 'Дражи си ми од оца и од мајке моје, ја сам обузета једном бригом, а ти другом!'“ (Бележи Муслим, 485)

Аишин, Бог био задовољан њом, осећај да нема Веровесника, нека су Божији благослов и мир над њим, у постељи указује на то да се он из постеље извукао тихо и да је настојао свој глас толико да прикрије да уопште није могла да чује његове молитве, већ тек онда када се пробудила и када је кренула да га тражи. Када га је коначно

додирнула, он је рекао: „Субханеке ве бихамдике ла илахе илла енте!"

Понекад је имао обичај да изађе из куће и оде у цамију где је у мрклој ноћи клањао како га нико не би приметио.

Аиша, Бог био задовољан њом, приповеда:

„Једне ноћи сам приметила да нема Божијег Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, у постељи, па сам почела да га тражим. Одједном сам додирнула доњи део његових стопала која беху спојена у цамији. Говорио је: 'Боже мој, склањам се под задовољство Твоје пред срблом Твојом, под опроштај Твој пред казном Твојом, од Тебе тражим заштиту пред Тобом. Нисам у стању да испољим Теби захвалу. Ти си онакав како си о Себи похвално рекао.'“ (Бележи Муслим, 486)

Само искрена особа жели да сакрије чињење дела своје покорности (Богу) и само она може да настоји да извршава добровољна дела обожавања у тајности.

Одломак из књиге *„Непорециви аргументи о истинитости посланства Мухаммеда мир над њим“*, аутора др. Абдул-Мухсина бин Зебна ел-Мутајриа

